

sonale, som vi stolede paa, ikke kunde have fuldtallig; vi have gjort den Erfaring, at dette Befalingspersonale var saa svagt tildelt, at den allerførste Begyndelse af Kampen vilde gjøre næsten enhver Afdeling i Hæren usultballig; vi have gjort den Erfaring, at det Reserverpersonale, som vi havde gjort Regning paa, ikke kom tilstede, og, jeg vil sige det frit, vi have gjort den Erfaring, at det Reserverpersonale, som vi gjorde Regning paa, ikke er saa paalideligt, som vi havde troet, det vilde være. De Herrer maa nemlig erindre, at Reserverpersonalet ikke blot ikke skal virke i sin egen underordnede Stilling, men det skal tillige være dygtig til paa Kampens Dag at træde op i de overordnede Stillinger, og dertil har det manglet Uddannelse og Erfaring. Den, som kan være en nogenlunde brugelig Sektionsfører, er paa ingen Maade derfor skiftet til at være en brugelig Delingsfører, og den, som kan være en brugelig Delingsfører, er paa ingen Maade derfor skiftet til at være en brugelig Kompagnichef. Sagen er netop, at det Befalingspersonale, som Hærløven af 1867 tildelte os, var saa svagt, at den første Udrykning til Kamp, selv om det var fuldtalligt i Udrykningsøjeblikket, vilde gjøre det usultballigt. Det værnepligtige Befalingspersonale skulde da rykke op i højere Stillinger; en Kompagnichef skulde have en Sekondlieutenant, som maaske kun havde gjort Tjeneste i Kompagniet som Olev, til sin eneste Støtte for Vedligeholdelsen af den indre Orden i Kompagniet og til al den Tjeneste, som falder udenfor Balpladsen. Nei, mine Herrer, den Slags Sparsonnelighed er meget for dyr; den koster altfor urimelig Meget i Mennekelig og Penge. Det, hvorpaa det kommer an, naar man vil have et ordentligt Forvar, er, at man sætter det Befalingspersonale, som har det virkelige Ansvar, istand til ogsaa at bære dette Ansvar; men det man kun gjøre, naar man giver det den Understøttelse, som det trænger til. Derfor takker jeg den ærede Krigsminister, for det første fordi han har set, at Erfaringen har lært os, at de Reserverafdelinger, man havde opstillet, vare ubrugelige lige over for Krigens Krav, og for det Andet, fordi han har set, at det Befalingspersonale, som var givet til det store Mandstabs Uddannelse, var utilstrækkeligt, men særlig takker jeg ham for, at han har set, at den Rytterstyrke og den Artilleristyrke, som Hærløven af 1867 havde tildelt Armeen, var utilstrækkelig. Det er sandt, at vi, som det blev sagt i Formiddags, ikke kunne komme til at lade vort Rytteri gaa 1 à 2 Dagmarcher foran os for at sikkre vor Opmarch, men det er lige saa sandt, at det, hvis vi skulle benytte vor Hær til at forsvare vore Kyster, har en ganske overordentlig stor Betydning, at jeg kan laste mit Rytteri foran mig, rolig rykke frem med Infanteriet, tage min Opsilling ved Kysten og møde det Angreb, med Hensyn til hvilket kun et Rytteri er istand til at sige,

hvorfra det vil komme. Derfor er det saa langt fra, at jeg finder den Udbidelse, der er foreslaaet, stor — den er med Hensyn til Kadrene omtrent Nul, men i den effektive Styrke er den ikke ganske ubetydelig —, at jeg, naar jeg skulde følge min egen Tilbøielighed, snarere maatte ønske den endnu større. Dette med Hensyn til vore egne Erfaringer, men de fremmede Erfaringer! Dem har man saa meget imod; man har gjentagne Gange bebrejdet os, at vi tillade os at fremsøre dem her, fordi man mener, at den danske Hær maa organisere sig efter den danske Folkeindommelighed. Ja, ganske vist maa man organisere den danske Hær efter den danske Folkeindommelighed; det er absolut nødvendigt, thi det er jo Danske, man skal have i Hæren; men det er ikke mindre vigtigt, at man ved Organisation af Hæren maa tage Hensyn til, hvad den danske Hær kan komme til at kæmpe imod. Under vor Krig 1848—50, og under den Begeistring, der da fandt Sted, organiserede man Frikorps, men hvad blev Følgen deraf? (N. Jensen (Standerborg Amts 2den Valgkreds): Hør!) Ja, det ærede Medlem kan ikke huske det, thi han var ikke født dengang; i ethvert Fald var det ærede Medlem ikke stor nok til at vide det, men hvad blev Følgen? Disse Korps gik alle ind i Hærens Kammer; de sølte alle, at de, naar de skulde udføre noget Alvorligt, maatte slutte sig til Hæren. Begeistring er fortræffelig, men ligeoverfor en organiseret Fjende nytter i vore Dage den største Begeistring ikke for en Pibe Tobak. (Modsigelse). Ikke for en Pibe Tobak, naar den ikke støtter sig til en alvorlig Organisation; det er Sagen. Begeistring er fortræffelig, er uundørlig, navnlig for et lille Folk; men den skal ordnes, den skal have noget Ordnet, noget alvorlig Begrundet at støtte sig til. Jeg skal nu ikke fortsætte denne Rante videre, jeg har udviklet. Jeg tror, at alle de Herrer ville vide, hvor jeg staar, og hvor jeg havner. Jeg staar paa en stærk Organisation af Hæren, stærk ved en alvorlig Uddannelse af Mandstabet, stærk ved et stærkt og vel uddannet Befalingspersonale. Den ærede Minister sagde i Formiddags, idet han gjentog en Andens Yttring, at han havde høvet at forestaa Tjenestetiden indskrænket til 5 Maanedes. Jeg skal indrømme, at jeg, da jeg første Gang hørte Tale derom, ogsaa ansaa det for et Boveskyt, og jeg skal ikke negte, at jeg endnu i dette Dieblis anser det for et Boveskyt. Hvis det kunde lykkes den ærede Minister at faae de Korrektiver for den korte Uddannelse, som han forlanger, navnlig Mandstabs Uddannelse ved 20 Batailloner istedetfor ved 10, altsaa en Uddannelse med dobbelt saa stort et Befalingspersonale, samt en Vinterstyrke, som overtager Dagtjenesten for det, vilde jeg ikke nære saa stor Betænkelighed derved. Ganske vist nærer jeg nogen Betænkelighed i denne Henseende, men den har en ganske anden Grund, nemlig den, at jeg saa ofte har